

[Dagmar Andreassen.]

nem andre salgsorganisationer, nøjagtig den samme flaske, men denne bemyndigelseslov går jo ikke på emballagen, den går på indholdet af en emballage. Denne flaske vil som returflaske til visse produkter stadig være lovlig, og derfor er det så kompliceret.

Jeg må altså desværre give dem fuldstændig ret, der siger, at dette udvalgsarbejde har været utilfredsstillende, for det gik i stå; disse ting burde være trukket frem i udvalget i stedet for her, men det har der altså ikke været mulighed for, fordi der pludselig blev skrevet betænkning.

Det er ikke første gang, jeg her i folketinget har talt imod bemyndigelseslove. De, som måtte være interesseret, kan se det i Folketingets Forhandlinger 1969-70, sp. 2950-2951; det drejede sig dengang om lov nr. 93 af 4. maj 1927, hvor der i § 1, stk. 2, står som følger:

„Landbrugsministeren bemyndiges endvidere til efter indstilling af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at fastsætte bestemmelser for tilvirkning, indførsel, fordeling og udførsel af samt handel med tørmælkslignende fabrikater af hvilken som helst art samt til at forbyde sådan tilvirkning og indførsel, såfremt det skønnes, at den er i strid med mejeribrugets interesser.“

Jeg redegjorde dengang for, hvilke uheldige konsekvenser det havde fået for udviklingen af disse produkter i Danmark, men der er i hvert fald det gode ved den bemyndigelseslov, at der overhovedet ikke lades nogen tvivl tilbage om, hvad meningen er med den.

Der er nogen, der har sagt til mig: hvorfor larme sådan op, denne lov skal ikke bruges; dertil kan jeg kun svare: hvad skal vi med en lov, der ikke skal bruges? Det kan da godt være, vi kan komme i den situation, at vi vil prøve, om vi kan forbyde engangsflasker, men så lad os vedtage en lov om det, for det er jo nemlig ikke rigtigt, at en bemyndigelseslov, der ikke er vedtaget, ikke spiller nogen rolle, for den sætter jo erhvervslivet i en vis usikkerhed. Man kan slet ikke vide, hvad man kan tage den risiko at investere i, og hvad man ikke kan investere i, og den stiller danske firmaer langt

ringere end udenlandske firmaer. Hvis vi kommer i fællesmarkedet, kan et udenlandsk firma, der har investeret i et dyrt anlæg til engangsemballage, roligt sende 10 pct. af sin produktion til Danmark, for skulle den blive stoppet, er det ingen økonomisk katastrofe for firmaet, men det firma, som er henvist til at sælge sin produktion på det danske marked, kan ikke tåle et pludseligt forbud, hvis man er gået ud på markedet og man ikke kan få at vide på forhånd, om ministeren synes om emballagen eller ministeren ikke synes om emballagen.

Selvfølgelig kan en erhvervsvirksomhed aldrig føle sig sikker på, hvad folketinget kan finde på at vedtage, men det er jo alligevel sådan, at den debat og den offentlighed, der følger med et lovforslag, vil føles som en større sikkerhed end en bemyndigelseslov.

Dette lovforslag kunne godt forbedres, og det synes jeg også det burde, men uanset om man forbedrer det eller ej, må jeg sige, at jeg ikke kan stemme for det, men må henstille, at vi får en fornyet udvalgsbehandling inden tredjebehandlingen, for vi havde ikke fået svar på alle spørgsmål, da betænkningen blev skrevet.

Jeg ville ønske, at man ville tage dette lovforslag tilbage; det er jo ingen skam at blive klogere; der er faktisk nogen, der synes, det er en skam, hvis vi ikke bliver det. Endelig er der jo ingen politisk stemning for, at denne lov behøver at gå igennem, og den pynter i hvert fald ikke på vinterens arbejde.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Af udvalgets betænkning fremgår det, at samtlige udvalgsmedlemmer på deres partiets vegne med undtagelse af den sidste taler går ind for det lovforslag, som jeg fremsatte i oktober måned. Jeg vil derfor gerne sige til fru Dagmar Andreassen på baggrund af, at andre har kritiseret, at udvalgsarbejdet har stået så længe på, at jeg synes, mange af de ting, som fru Dagmar Andreassen her drager frem, kunne man have draget frem i udvalget og fået behandlet dér. Jeg forstår fru Dagmar Andreassen sådan, at hun mener, det først er nu, man har mulighed for at fremdrage nogle af de synspunkter, der nu blev fremdraget her fra talerstolen, men der